

ПРОТОКОЛ

№ 23

гр. Пазарджик, 17.01.2024 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПАЗАРДЖИК в публично заседание на седемнадесети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Минка П. Трънджиева

Членове: Димитър П. Бозаджиев
ИВАНИНА ИГН. ИВАНОВА

при участието на секретаря Нели Ив. Въгларова
Сложи за разглеждане докладваното от Димитър П. Бозаджиев Въззивно гражданско дело № 20235200500653 по описа за 2023 година.
На именното повикване в 10:30 часа се явиха:

Жалбоподателят **„БНП Париба Пърсънъл Файненс С.А., клон България КЧТ“** – редовно призовани, не изпраща представител. Не се явява процесуалния му представител юрк. П.П..

Ответникът **А. С. Ч.** не се явява, редовно призован а. За нея се явява адв. Ц. А. Ч. - редовно упълномощена.

Съдът докладва редовно постъпила молба от **„Юробанк България“ АД**. В същото е заявено, че считано от 04.12.2023 г. **„БНП Париба Пърсънъл Файненс - Клон България“ КЧТ** е заличен в Търговския регистър, като **„Юробанк България“ АД** е придобил търговското предприятие и дейността на **„БНП Париба Пърсънъл Файненс - Клон България“ КЧТ**. Искането е на основание чл. 227 от ГПК да се конституира като страна **„Юробанк България“ АД**. Посочено е от дружеството, че поради служебно ангажираност, същото няма възможност да осигури представител, който да вземе участие в насроченото за 17.01.2024 г. съдебно заседание.

Заявява, че поддържа въззивната жалба, като в случай, че въззиваемата страна се яви или бъде надлежно представлявана в насроченото открито съдебно заседание и представи нови доказателства по делото или направи

нови доказателствени искания, се моли да бъде дадена възможност за изразяване на становище. Искането е да бъде постановено решение, с което въззивната жалба да бъде уважена изцяло, като в полза на „Юробанк България“ АД бъдат присъдени и сторените по настоящото дело разноски, както и тези пред първоинстанционното производство.

В случай, че искът бъде уважен частично, се моли за присъждане на разноските в тяхна полза по съразмерност и компенсация.

В условия на евентуалност, в случай, че в настоящото производство бъдат присъдени разноски на ответната страна, се прави възражение за прекомерност и се моли същите да бъдат намалени до законоустановения минимум.

Моли се на основание чл. 152, ал. 2 от ГПК, да бъде изпратен незаверен препис от протокола от днешното съдебно заседание.

Представя се препис за въззиваемата страна с приложено удостоверение от Търговския регистър.

ЮРК. Ч.: Не възразявам по направеното искане за конституиране на „Юробанк България“ АД в настоящия процес.

Съдът счита, че искането за конституиране на „Юробанк България“ АД в настоящия процес е основателно и обосновано предвид приложените към същата молба писмени доказателства, с оглед на което и на основание чл. 227 от ГПК

ОПРЕДЕЛИ:

КОНСТИТУИРА като страна в настоящото производство „Юробанк България“ АД с ЕИК № *****.

АДВ. Ч.: Да се даде ход на делото.

Съдът намира, че няма процесуална пречка по даване хода на делото, затова при условията на чл. 142 от ГПК

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО

ДОКЛАДВА СЕ ДЕЛОТО

Производството е по чл. 258 и следващите от Граждански процесуален кодекс.

С Решение № 117/19.07.2023 г., постановено по гр.д. № 1028/2018 г. по описа на РС- Панагюрище е признато за установено по отношение на А. С. Ч., с ЕГН ***** от град П., ул. „В.Т.“ № **, чрез адвокат Ц. Ч. от Пазарджишка адвокатска колегия и „БНП Париба Пърсънъл Файнанс“ ЕАД, с ЕИК -*****, със седалище и адрес на управление: гр.С., ж.к. "М.*", Б.П-С.,С **, че помежду им не съществува облигационно правоотношение, съгласно което А. С. Ч. дължи на „БНП Париба Пърсънъл Файнанс“ ЕАД заплащането на сумата от 6945,61 лв.- главница, 3704,15 лв. - възнаградителна лихва за периода от 30.11.2009 г. до 28.11.2014 г., мораторна лихва за периода 30.12.2009 г. до 02.09.2011 г., в размер на 1279,70 лв., ведно със законната лихва върху главницата от 6945,61 лв., считано от 12.10.2011 г. до окончателно изплащане на вземането, като размерът на разносните възлиза на 338,59 лв., за които суми е издаден изпълнителен лист от 28.11.2011 г. в производство по ч. гр. дело № 802/2011 г. по описа на Районен съд Панагюрище, поради изтичане на абсолютната погасителна давност за събиране на вземането.

Осъдена е „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр.С., ж.к. "М.*", Б.П-С.,С ** да заплати на А. С. Ч., с ЕГН *****, от град П., ул. „В.Т.“ № **, чрез адвокат Ц. Ч. от Пазарджишка адвокатска колегия, сторените съдебно- деловодни разноски в размер на 2090,72 лв., която сума представлява сбор от 1600,00 лв. - адвокатско възнаграждение и държавна такса, в размер на 490,72 лв.

Против това решение е постъпила въззивна жалба от „БНБ Пърсънъл Файненс“ С.А., клон България, гр. С., ж.к. „Младост 4“.

Твърди се в същата, че постановеният съдебен акт е неправилен. В този аспект се визира, че за да уважи исковата претенция първоинстанционният съд е стигнал до неправилния извод, че разпоредбата на чл. 117, ал. 2 от ЗЗД не намира приложение в процесния случай и било без значение досежно прекъсването на погасителната давност, дали заповедта за изпълнение стабилизирана или не.

Приема се, че изводът на съда е неправилен доколкото, съгласно Тълкувателно решение № 2/26.06.2015 г. на ВКС по тълк.д. № 2/2013 г., ОСГТК, мотивите на т. 14, новият ГПК урежда заповедното производство като част от изпълнителния процес и затова самото заявление за издаване на

заповед за изпълнение не прекъсва давността. Счита се, че тя се прекъсва с предявяването на иска за съществуване на вземането, но съгласно чл. 422, ал. 1 от ГПК, предявяването на този иск има обратно действие, само ако е спазен срокът по чл. 415, ал. 1 от ГПК.

Сочи се, че освен в тази хипотеза давността се счита за прекъсната и със стабилизиране на заповедта за изпълнение. Това е така, тъй като влязлата в сила заповед за изпълнение формира сила на присъдено нещо и установява с обвързваща страните сила, че вземането съществува към момента на изтичане на срока за подаване на възражение. Затова заповедното производство може да бъде възобновено при наличието на предпоставките по чл. 423 от ГПК, а иск за оспорване на вземането на основни факти, настъпили до изтичането на срока за подаване на възражение може да бъде предявен само при наличието на предпоставките по чл. 424 ГПК. В този смисъл се цитира съдебна практика.

Предвид изложеното се приема, че стабилизиращата заповед за изпълнение има последиците на съдебното решение за установяване съществуването на вземането по смисъла на чл. 117, ал. 2 от ЗЗД, така че срокът за новата давност по чл. 117, ал. 1 от ЗЗД, следва да бъде съблюдаван с оглед разпоредбите на чл. 117, ал. 2 от ЗЗД.

Твърди се, че в настоящия случай не се спори, че двуседмичния срок по чл. 414, ал. 2 от ГПК, считано от връчването на заповедта определен за подаване на възражение от длъжника срещу издадената против него заповед за изпълнение № 624 от 14.10.2011 г., имащо за последица възпрепятстване възможността същата да влезе в законна сила, съгласно чл. 415, ал. 1 от ГПК, такова възражение не е подадено от А. С. Ч. в резултат на което, издадената заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК е влязла в законна сила и на това основание в полза на кредитора е издаден изпълнителен лист по разпореждане на заповедния съд, съгласно разпоредбата на чл. 416 от ГПК.

В случая се счита, че дружеството не е имало основание да заведе иск за установяване съществуването на вземането си срещу длъжника А. Ч., доколкото от последния не е постъпило изискуемото се по закон възражение по чл. 414 от ГПК, с което да заяви, че не дължи изпълнение на вземането по подадената заповед за изпълнение.

Приема се, че фактът на неподаването на такова заявление в срок води до влизане в законна сила на заповедта за изпълнение по реда на чл. 416 от ГПК. Заповедта за изпълнение се стабилизира и представлява редовно изпълнително основание за издаване на изпълнителен лист.

Твърди се, че положителна процесуална предпоставка да съществува право на иск на заявителя в заповедното производство е подаването от насрещната страна- длъжника на възражение по чл. 414 от ГПК с което се възпрепятства влизането в сила на заповедта. Ако няма подадено валидно възражение по чл. 414 от ГПК, исков процес за установяване на вземането на кредитора е недопустим, тъй като заповедта е влязла в сила и въз основа на това може да бъде издаден изпълнителен лист.

Визира се, че с факта на влизане в сила на заповедта за изпълнение е прекъсната погасителната давност за вземането на заявителя, считано от датата на инициране на заповедното производство, тоест е започнала да тече нова погасителна давност от 5 години, считано от момента на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл. 410 от ГПК.

Твърди се, че изпълнителното производство е образувано на 11.03.2015 г. по молба на вискателя по чл. 426 от ГПК, като същата е обективизирано възлагане по чл. 18 от Закона за частните съдебни изпълнители. На 06.03.2017 г. е депозирана молба от вискателя за предприемане на действия по принудително изпълнение срещу имуществото на длъжника. На 13.07.2018г. е наложен запор върху наличните банкови сметки на длъжника. Предвид на така изложеното се счита, че в случая са налице валидни прекъсвания на погасителната давност. Първото от тях е с факта на подаване на заявлението до заповедния съд за издаване на заповед за изпълнение предвид влизането ѝ в законна сила при условията на чл. 416 от ГПК и впоследствие на 12.03.2015 г., когато са предприети същински действия по принудително изпълнение по изп. дело № 381/2015 г. по описа на Г.Т., рег. № 882, с район на действие Окръжен съд - Пазарджик.

Предвид на изложеното се приема, че в случая са налице валидни прекъсвания на погасителната давност. Вземането на вискателя съществува и то не е погасено по давност нито преди, нито след издаване на заповедта за изпълнение и сумата е дължима от длъжника по изпълнението, поради което

и постановеното първоинстанционно решение се явява неправилно.

Искането е да се отмени обжалваното решение и се постанови ново, с което се отхвърли предявения отрицателен иск, като неоснователен.

Моли се за присъждане на съдебно- деловодни разноски.

В срок по чл. 263, ал. 1 от ГПК е постъпил писмен отговор от другата страна в процеса - А. С. Ч., чрез пълномощника ѝ адв. Ц. Ч..

В него се оспорва подадената въззивна жалба, като се приема, че тя е неоснователна.

Счита се, че постановеното от първоинстанционния съд решение е правилно и законосъобразно.

В тази насока се излагат съображения в насока неоснователността на наведените във въззивната жалба възражения.

Искането е да се остави без уважение подадената въззивна жалба, като се потвърди обжалвания съдебен акт, като правилен и законосъобразен.

Моли се за присъждане на сторените разноски пред настоящата инстанция.

С въззивната жалба и писмен отговор не са направени доказателствени искания.

С Решение № 26011/03.10.2023 г., постановено по гр.д. № 1068/2018 г. по описа на РС- П. е допусната поправка на очевидна фактическа грешка в диспозитива на Решение № 117/19.07.2019 г., постановено по гр.д. № 1028/2018 г. по описа на РС- Панагюрище, като на лист 120 /гръб/ от делото, на страница 4 от решението, от ред втори, отдолу на горе до ред 17 отгоре надолу, на страница 5 от решението, лист 121 от делото, а именно: целия първи диспозитив на решението, вместо: „ПРИЗНАВА за установено по отношение на А. С. Ч., с ЕГН *****, от град П., ул. "В.Т." №**, чрез адвокат Ц. Ч. от Пазарджишка адвокатска колегия и „БНП Париба Пърсънъл Файнанс“ ЕАД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ж.к. "М.*", Б.П.-С.,С.**, че помежду им не съществува облигационно правоотношение, съгласно което А. С. Ч. дължи на „БНП Париба Пърсънъл Файнанс“ ЕАД заплащането на сумата от 6945,61 лв.(шест хиляди деветстотин четиридесет и пет лева и шестдесет и една стотинки)- главница, 3704,15 лв. (три хиляди седемстотин и четири лева и петнадесет стотинки) -

възнаградителна лихва за периода от 30.11.2009 г. до 28.11.2014 г., мораторна лихва за периода 30.12.2009 г. до 02.09.2011 г., в размер на 1279,70 лв. (хиляда двеста седемдесет и девет лева и седемдесет стотинки), ведно със законната лихва върху главницата от 6945,61 лв., считано от 12.10.2011 г. до окончателно изплащане на вземането, като размерът на разносните възлиза на 338,59 лв. (триста тридесет и осем лева и петдесет и девет стотинки), за които суми е издаден изпълнителен лист от 28.11.2011 г. в производство по ч.гр.дело № 802/2011 г. по описа на Районен съд Панагюрище, поради изтичане на абсолютната погасителна давност за събиране на вземането.“.,
ДА СЕ ЧЕТЕ:

„ПРИЗНАВА за установено по отношение на А. С. Ч., с ЕГН *****, от град П., ул. "В.Т." №**, чрез адвокат Ц. Ч. от Пазарджишка адвокатска колегия не дължи на „БНП Париба Пърсънъл Файненс“ ЕАД, с ЕИК *****, със седалище и адрес на управление: гр. С., ж.к. "М.*", Б.П.-С.,С.**, заплащането на сумата от 6945,61 лв. (шест хиляди деветстотин четиридесет и пет лева и шестдесет и една стотинки) - главница, 3704,15 лв. (три хиляди седемстотин и четири лева и петнадесет стотинки) - възнаградителна лихва за периода от 30.11.2009 г. до 28.11.2014 г., мораторна лихва за периода 30.12.2009 г. до 02.09.2011 г., в размер на 1279,70 лв. (хиляда двеста седемдесет и девет лева и седемдесет стотинки), ведно със законната лихва върху главницата от 6945,61 лв., считано от 12.10.2011 г. до окончателно изплащане на вземането, като размерът на разносните възлиза на 338,59 лв. (триста тридесет и осем лева и петдесет и девет стотинки), за които суми е издаден изпълнителен лист от 28.11.2011 г. в производство по ч.гр.дело № 802/2011 г. по описа на Районен съд П., поради изтичане на абсолютната погасителна давност за събиране на вземането.

Против това решение не са постъпили жалби.

АДВ. Ч.: Оспорвам жалбата. Нямам доказателствени искания нямам. Няма да представям нови доказателства. Представям списък на разносните ведно с копие на договорите за правна защита и съдействие, тъй като делото е много отдавна.

Съдът счете делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И:

ДАВА ХОД НА УСТНИТЕ СЪСТЕЗАНИЯ

АДВ. Ч.: Уважаема г-жо Председател, уважаеми Окръжни съдии, моля да се произнесете с решение, с което да потвърдите решението на Районен съд - Панагюрище като правилно и законосъобразно. Намирам въззивната жалба като изцяло неоснователна. Подробни съображения за това съм изложила в отговора, който поддържам.

Бих искала да допълня само, че производството по чл. 410 и сл. от ГПК за издаване на заповед за изпълнение има за цел да се разреши принудителното изпълнение, а не да се разрешат със силата на пресъдено нещо спорове относно граждански права. Целта на заповедното производство е да се създаде съдебно-изпълнително основание (чл. 404, ал. 1 от ГПК), когато вземането не се изпълнява. В това производство съдът не проверява, дали вземането съществува. Предмет на заповедното производство е съществуването на правото на принудително изпълнение и с крайния акт се признава или отрича това право. Едва, когато правото на принудително изпълнение бъде признато, с издаването на изпълнителния лист кредиторът може да започне принудително изпълнение. Това е становището на Върховните съдии в ТР № 2/2015 г. Несъстоятелни са доводите на жалбоподателя, че липсата на подадено възражение презумира признание на вземането, тъй като, за да се прекъсва давността на основание чл. 116, б. „А“ от ЗЗД признанието следва да е изрично, за което по делото липсват доказателства. Приемането на обратното би означавало толериране бездействието на кредитора.

Още веднъж Ви моля да оставите без уважение жалбата и да потвърдите първоинстанционното решение.

Моля Ви да присъдите на доверителя ми сторените пред въззивната инстанция съдебно-деловодни разноски.

Съдът счита делото за изяснено, затова

О П Р Е Д Е Л И:

ОБЯВЯВА устните състезания за приключили.

ОБЯВИ, че ще се произнесе със съдебен акт в законния едномесечен срок до 17.02.2023 г.

Протоколът се изготви в съдебно заседание, което приключи в 10:42 часа.

Председател: _____

Секретар: _____